

PÚTNIK

Božieho milosrdenstva

farnosti Božského Srdca Ježišovho
Partizánske-mesto

XIV. ročník
číslo 5/2016

Rodina je prvotným miestom, v ktorom sa učíme
načúvaniu, deleniu sa, znášanlivosti, úcte a pomoci.

Pápež František

Šírimo za
dobrovoľný príspevok

Pútnik Božieho milosrdenstva

Z obsahu...

Úvodník

Radosť lásky

strana 3

Týka sa nás

Pápež František
odovzdal celej Cirkvi
apoštolskú
exhortáciu „Amoris
laetitia“ (Radosť z
lásky)

strana 4-6

Zamyslenie

Sviatok

Najsvätejšieho

Kristovho Tela a Krvi

strana 7

Týka sa nás

Cirkevná základná
škola Jána Krstiteľa

strana 8

Zaujalo nás

Klub kresťanských
seniorov Partizánske

strana 9

Zamyslenie

Sviatok nášho Pána

Ježiša Krista,

najvyššieho a
večného kňaza

strana 10-11

Farská kronika

od 24.3. do 19.4.2016

Do nášho cirkevného
spoločenstva sa sviatosťou
krstu začlenili:

Dominika Orlová
Vanesa Kosorínová
Tatiana Ranincová
Timotej Rihár
Lucas Fára

S nádejou na večný život
sme odprevadili:

Sergej Talár, 54 r.
Agnesa Černáková, 85 r.
Ján Kováč, 60 r.
Rudolf Michna, 83 r.
Jozef Peroutka, 71 r.
Júlia Turanská, 82 r.
Magdaléna Salajová, 84 r.
Helena Salonnášová, 82 r.

Sviatosť manželstva prijali:

Pavol Marko - Mária Rodinová

BLAHOŽELÁME ☺

Na Veľký piatok, 25. marca, sa dožil životného jubilea 40 rokov náš duchovný otec Jozef Mikula.

Drahý náš pán kaplán!

Vyprosujeme Vám, aby ste boli poddajným nástrojom v Božích rukách. Aby ON mohol cez Vás posilňovať, uzdravovať, dvíhať a predovšetkým milovať všetkých, ktorých Vám zveril a poslal do cesty. Buďte naďalej vnímavý na Boží hlas, na Ducha Svätého, ktorý prebýva vo Vás a koná cez Vás. Nech Vás Pán požehnáva, posilňuje a obdarí všetkými potrebnými milosťami.

„A som si istý, že ten, čo začal vo vás dobré dielo, aj ho dokončí až do dňa Krista Ježiša.“ (Flp 1,6)

Vaši farníci

Liturgický kalendár

1.5. - 6. veľkonočná nedeľa
5.5. - Nanebovstúpenie Pána
8.5. - 7. veľkonočná nedeľa
15.5. - Zoslanie Ducha Svätého (Turíce)
22.5. - Najsvätejšej Trojice
26.5. - Najsvätejšieho Kristovho Tela a Krvi
29.5. - 9. nedeľa v cezročnom období

Radosť lásky

(namiesto úvodu a hneď na začiatok)

V týchto dňoch do našich rúk prichádza očakávaná exhortácia o rodine, ktorá má názov *Radosť lásky*. Túto exhortáciu sprevádza aj vlastnoručne napísaný list pápežom Františkom. Je adresovaný každému biskupovi pre dobro mladých i starých, pre dobro všetkých rodín a ich členov. Po synode (2014-2015) sa tento text opiera o citácie aj iných pápežov a synod o rodine.

Táto exhortácia má deväť častí – kapitol:

1. Vo svetle Slova.
2. Realita rodín a výzvy, ktorým čelí.
3. Pohľad na Ježiša: povolanie rodiny.

4. Láska v manželstve.
5. Láska, ktorá sa stáva plodnou.
6. Niektoré pastoračné perspektívy.
7. Posilniť výchovu detí.
8. Sprevádzať, rozlišovať a integrovať zranenia.
9. Manželstvo a rodinná spiritualita.

Vrelo odporúčam každému čitateľovi prečítanie a premeditovanie tejto exhortácie pápeža Františka. Vo svetle tejto exhortácie nájdeme aj našu identitu v názoroch na rodinu v našom tak rýchle meniacom sa svete.

V modlitbe Vladimír

Rodina je miesto, kde sa rodičia stávajú prvými učiteľmi viery pre svoje deti. Radosť z lásky, ktorá sa žije v rodine je tiež radosťou Cirkvi.
(Tvíty pápeža Františka z 8. apríla 2016)

Pápež František odovzdal celej Cirkvi apoštolskú exhortáciu „Amoris laetitia“ (Radosť z lásky)

„Drahý brat, vyzývajú ochranu Svätej nazaretskej rodiny mám to potešenie zaslať ti moju exhortáciu „Amoris laetitia“ pre dobro všetkých rodín a všetkých osôb, mladých i starých, zverených do tvojej pastoračnej služby. Spojení v Pánu Ježišovi, s Máriou a Jozefom, ťa prosím, aby si sa nezabudol za mňa modliť. Franciscus“

Témou posynodálnej apoštolskej exhortácie Radosť z lásky – Amoris laetitia – Svätého Otca Františka je „láska v rodine“, ako to uvádza samotný titul. Text exhortácie

✠

Vaticano, 8 aprile 2016

Come fratello: invocando la protezione della Santa Famiglia di Nazareth, sono lieto di inviarti la mia Esortazione „Amoris laetitia“ per le benedizioni e le famiglie e di tutte le persone, giovani e anziane, affidate al tuo ministero pastorale.

Uniti nel Signore Gesù, con Maria e Giuseppe, ti chiedo di non dimenticarti di pregare per me.

Franciscus

začína týmito slovami:

„Radosť z lásky, ktorá sa prežíva v rodinách je tiež radosťou Cirkvi. Ako naznačili synodálni otcovia, napriek početným znakom manželskej krízy, «túžba po rodine zostáva živá, osobitne medzi mladými, a motivuje Cirkev» (Relácia synody, 18.10.2014, 2). Ako odpoveď na túto túžbu, «kresťanské poslanstvo ohľadom rodiny je skutočne dobrou zvestou» (Záverečná relácia, 24.10.2015, 3).

Prinášame krátke myšlienky z tejto exhortácie, ktoré pápež František postupne rozoslal aj v podobe internetových odkazov cez Twitter:

„Ľudia s postihnutím predstavujú pre rodinu dar a možnosť rásť v láske, vo vzájomnej pomoci a v jednote.“ (AL 47)

„Nikto si nemôže myslieť, že oslabenie rodiny ako prirodzenej spoločnosti založenej na manželstve by bolo v niečom prospešné pre spoločnosť.“ (AL 52)

„Sila rodiny v zásade spočíva v jej schopnosti milovať a učiť milovať.“ (AL 53)

„Naša náuka o manželstve a rodine sa nijako nezaobíde bez inšpirácie z posolstva lásky a nežnosti.“ (AL 59)

„Každá rodina sa napriek svojej slabosti môže stať svetlom v šere sveta.“ (AL 66)

„Pánova prítomnosť prebýva v reálnych a konkrétnych rodinách, so všetkými ich dennými problémami, zápasmi, radosťami a nádejami.“ (AL 315)

„Rodina musí byť miestom, kde sa učíme oceňovať krásu viery, modliť sa a slúžiť blížnemu.“ (AL 287)

„Je kľúčové, aby deti jasne videli, že pre ich rodičov je modlitba naozaj dôležitá.“ (AL 288)

„Chápať, odpúšťať, sprevádzať, dúfať, začleňovať. Toto je logika, ktorá musí v Cirkvi prevládať.“ (AL 312)

„Cirkev si osvojuje správanie Božieho Syna, ktorý ide v ústrety každému bez výnimky.“ (AL 309)

„Rozvedení, ktorí žijú v novom zväzku, patria do Cirkvi, nie sú exkomunikovaní.“ (AL 243)

„Vedieť odpúšťať a zakúšať odpustenie je základnou skúsenosťou v rodinnom živote.“ (AL 236)

„Vernosť má čo dočinenia s trepezlivosťou. Jej obety a radosti prinášajú

ovocie postupom času.“ (AL 231)

„Deti sú úžasným darom od Boha, radosťou pre rodičov.“ (AL 222)

„Rodina je prvotným miestom, v ktorom sa učíme načúvaniu, deleniu sa, znášanlivosti, úcte a pomoci.“ (AL 276)

„Cesta Cirkvi znamená nikoho navždy neodsudzovať, znamená šíriť Božie milosrdenstvo.“ (AL 296)

„V manželstve je potrebné starostlivo udržiavať radosť z lásky. Keď je hľadanie pôžitku obsedantné, uzatvára nás do jednej oblasti a bráni nám nachádzať iné typy uspokojenia. Radosť naproti tomu rozširuje schopnosť vychutnávať a umožňuje nachádzať naplnenie v rozličných skutočnostiach, a to aj v tých fázach života, keď pôžitok pohasne. Z tohto dôvodu sv. Tomáš hovoril, že slovo „radosť“ sa vzťahuje na rozšírenie srdca (porov. Summa Theologiae I-II, q. 31, a. 3, ad 3). Manželskú radosť možno zakusovať dokonca aj uprostred bolesti. Toto znamená akceptovať, že manželstvo je nevyhnutne kombináciou radostí a zápasov, napätí a oddychu, bolesti a úľavy, uspokojení a túžob, ťažôb a potešení, stále na ceste priateľstva, ktoré poháňa manželov starať sa jeden o druhého: «poskytovaním si vzájomnej pomoci a služby» (Druhý vatikánsky koncil, Gaudium et spes, 48).“ (AL 126)

Ponúkame Vám komentár kňaza Martina Kramara, hovorca Konferencie biskupov Slovenska:

Veľké očakávania. Veľa otázok. Dlhá príprava. A napokon to prišlo. Vo Vatikáne predstavili posynodálnu apoštolskú exhortáciu Svätého Otca Františka *Amoris laetitia* - Radosť z lásky. Vychádza po dvoch biskupských synodách o rodine, po mnohých výmenách názorov, ktorým nechýbalo napätie, po diskusiách,

polemických knihách, rozhovoroch. Veci bolo treba zhrnúť, usporiadať a vložiť do perspektívy, v ktorej ich chce mať Svätý Otec.

Aká je teda nová, dlho očakávaná exhortácia? Keď som ju čítal jedným dychom, takmer do vyčerpania, 325 odsekov rozsiahleho textu, robil som si krátke poznámky o tom, čo ma zaujalo, k čomu by som sa chcel vrátiť. Ten veľký kus papiera napokon nestačil. Bohužiaľ, nie je možné venovať sa celému obsahu dokumentu, ba ani mojim poznámkam. Vyberiem však aspoň jednu. Kdesi do rohu papiera som si pri čítaní prvej kapitoly poznačil dve slová, ktoré som potom viackrát podčiarkol, kým som sa dopracoval na koniec. Tie dve slová boli: „dobrý pápež“.

Ospravedlňujem sa, že toto moje vyjadrenie je skôr emotívne, ale prišlo mi toľkokrát na myseľ, že si neviem predstaviť, aby som ho nespomenul. Z toho textu na mňa priam dýchlá láskavosť starého muža, plného viery, nádeje a lásky k Bohu, rozumného, skúseného, starostlivého. Starostlivého o Cirkev, ktorú má rád, starostlivého o ľudí, ktorí do nej patria, aj o tých, ktorí sa vzdialili.

Hneď na začiatku Svätý Otec hovorí, že nie každého bude zaujímať každá z deviatich kapitol. Naznačuje, kam svoju pozornosť môžu sústrediť manželia, rodičia, vychovávatelia, kňazi, atď. Ak celý text nesie dynamický náboj, naozaj najsilnejšie pôsobia kapitoly, v ktorých sa pápež obracia na manželov a rodičov, aby s nimi uvažoval nad láskou. Nad radosťou lásky, ktorá je aj potešením Cirkvi. Na pomoc si berie slová svätého apoštola Pavla z Prvého listu Korinťanom - práve tie, ktoré tak často zaznievajú v našich kostoloch pri sobášoch. 13. kapitola. Hymnus na lásku.

Otvára oči pre to, čo znamená skutočne milovať a ako na ceste lásky možno stále

napredovať, pretože proste neexistujú limity. František rozširuje horizonty vnímania lásky, osobným spôsobom vstupuje do virtuálneho dialógu s manželmi a rodičmi, otvára otázky výchovy detí. Všetkých pozýva k odvahe byť inými, než akým sa stal súčasný svet, svet povrchnosti a konzumu, svet vecí na použitie a odhodenie. Ponúka priťažlivú víziu, alternatívu náročného, ale nádherného ideálu, ktorý stojí vysoko nad skartačnou kultúrou súčasnosti.

Nešetří ani kritikou. Na adresu služobníkov Cirkvi - keď nehľadali spôsoby, ako povzbudzovať ľudí k prijatiu milosti, ale

skôr investovali do defenzívy, karhania, odsudzovania. Ale aj na adresu veriacich, ktorí sa nechali zlákať na cestu egocentrizmu a zo vzťahov ťažili len uspokojenie svojich túžob a predstáv. Všetkých pozýva k pohľadu na Krista, ktorý vo svojom ohlasovaní

neriedil Božiu náročnosť, ale sa ani neobrátil chrbtom k tým, ktorých životy tejto náročnosti zďaleka nezodpovedali.

Vernosť a nerozlučnosť manželstva - medzi jedným mužom a jednou ženou - otvoreného pre odovzdávanie života nemožno ničím nahradiť: žiadne voľné zväzky, dočasné partnerstvá, ani spojenia medzi osobami toho istého pohlavia nemôžu byť stavané na roveň manželstva, i keď to viaceré krajiny zlegalizovali. Úlohu, ktorú má manželstvo pre spoločnosť nemôže iná alternatíva nahradiť. A Cirkev sa nesmie vzdať predkladania manželstva - len kvôli tomu, aby sa niekoho nedotkla, nebola

vysmiata alebo označená za staromódnu.

Ak by sme krásu a nenahraditeľnosť manželstva nepredkladali, pripravili by sme ľudí o hodnotu, ktorej veľkosť si možno ani nedokážu uvedomiť. Našou úlohou je však predkladať, nie ukladať, pozývať, nie odsudzovať, donucovať, či hroziť. Treba integrovať, začleňovať tých, ktorí pre rozličné príčiny nedokázali žiť podľa vznešeného ideálu. Prejaviť pochopenie, neublížiť, ale pomôcť uzdraviť. Nedovoliť, aby sa cítili vylúčení tí, ktorí potrebujú pomoc. Sprevádzať na ceste, formovať svedomia, prejavovať trpezlivosť. Nechcieť jednou schémou riešiť všetky prípady - lebo

môžu byť aj celkom o s o b i t é , nevypočítateľné. Citlivo rozlišovať, uprednostňovať osobný prístup. To všetko však vo vernosti učeniu Krista a Cirkvi.

Uvidíme, aké diskusie sa rozprúdia o k o l o n o v e j exhortácie, na čo sústredia pozornosť

žurnalisti. Moje prvé dojmy z čítania sú plné radosti - radosti nad láskou, ktorú som v tom texte našiel. Máme dobrého pápeža! Táto exhortácia je priam elektrizujúcim prejavom jeho vernosti Písmu aj učeniu Cirkvi. Veľkého srdca pre všetkých - aj slabých, ktorých túži priviesť k Bohu po ceste milosrdenstva. Iné čítanie, než to, čo býva preosiate v médiách. Teším sa, že sa k textu znovu vrátim, tentoraz pomaly a sústredene - tak ako to Svätý Otec odporúča - a pozývam každého, aby si čas na tento zážitok určite našiel.

zdroj: Vatikánsky rozhlas

Sviatok Najsvätejšieho Kristovho Tela a Krvi

Boh a chlieb patria k sebe! - takúto vetu som objavil po tieto dni pri duchovnom čítaní. Boh a chlieb patria k sebe! A je to pravda. Už starozákonná kniha Deuteronomium poukazuje na túto úzku súvislosť medzi obyčajným chlebom a všemohúcim Bohom. Píše sa v nej: „Pokoril ťa (Pán), nechal ťa hladovať a potom ti dal za pokrm mannu, ktorú si nepoznal ani ty, ani tvoji otcovia, aby ti ukázal, že nielen z chleba žije človek, ale z každého slova, ktoré vychádza z Pánových úst.“ (Dt 8, 2-3, 14b-16a)

A takisto v Evanjeliu počúvame rozhodné a jasné slovo Božieho Syna: „Ja som živý chlieb, ktorý zostúpil z neba. Kto bude jesť z tohoto chleba, bude žiť naveky. A chlieb, ktorý ja dám, je moje telo za život sveta.“ (Jn 6, 51)

Z týchto slov priamo zo Sv. písma vidíme, že Boh sa chce stať pokrmom a každodennou výživou pre ľudí, ktorí v neho veria. Takýto Boží plán a úmysel možno sledovať už od samého počiatku dejín, keď sa Boh prihovril človeku. Boh sa nám chcel priblížiť a chcel sa nám ponúknuť ako najčistejší pokrm a najžirnejší nápoj, ako posila pre náš život. Akoby mu nestačilo, že nás ľudí posilňoval svojím vlastným slovom. Chcel nás oživiť svojím vlastným Synom. A preto, keď poslal svojho Syna Ježiša na tento svet, naplnil svoj prísľub a dal nám svojho Syna za pokrm a nápoj. On neváhal vstúpiť do obyčajného chleba a do čistého vína, aby sa najedli a zahnali smäd tí, ktorí sa namáhajú a sú preťažení.

Boh je s nami, je prítomný v Eucharistii v spôsobe chleba a vína. Celý a nerozdelený v chlebe i v kalichu. Všetci, čo po ňom túžia, môžu z neho získavať silu k obeti života i k svedectvu viery. Určite, vždy bude medzi nami veľa ľudí, ktorým bude chýbať základná obživa a každodenný chlieb. Každý deň počúvame prosby o pomoc pre chudobných a trpiacich ľudí, pre tých, čo sú spútaní hladom, katastrofami, chorobami a nespravodlivosťou. Ich bieda kričí priamo k nebu. A my sa pokúšame svojím príspevkom a angažovanosťou zapáliť aspoň plamienok nádeje. Lebo kde chýba chlieb, tam chýba zdroj sily a spokojnosti. Ale koľko ľudí trpí ešte horším hladom a smädom? A dokonca sú to

ľudia v našom okolí a v našich rodinách, sme to často i my sami. Je to hlad po dôvere, úprimnosti a láske. Je to smäd po porozumení, pokoji, spravodlivosti a zmysle života. A ako riešime takéto krízy a nedostatky? Pokúšame sa odohnať tento hlad a smäd ešte väčším konzumom a tým, že našu pozornosť radšej upriamime na povrchnosti a chvíľkové radosti tohto života.

Kto z nás si môže povedať, že sa v duchovnom živote už nasýtil a že jeho túžba po zmysluplnom živote je už naplnená? Všetci potrebujeme viac pokoja a viac radosti do života a vieme, že nikdy nám to nebude stačiť. Vždy budeme túžiť po lepšom živote. Budeme túžiť po večnom živote. Preto nám tak dobre padnú Ježišove slová: „Ja som živý chlieb, ktorý zostúpil z neba. Kto bude jesť z tohoto chleba, bude žiť naveky.“ (Jn 6, 51) Eucharistia nás uisťuje o tomto Kristom prísľube. My sa potrebujeme voči nemu otvoriť, otvoriť svoje srdce pre intenzívne stretnutie. Zo svätého prijímania nám pribúda síl, aby sme dokázali vydržať na ceste za Ježišom - aj v časoch, keď sa nám vodí horšie, materiálne i vzťahovo. Lebo tento kúsok chleba, v ktorom je celý Kristus, nám dáva silu i odvahu ísť ďalej. Oslavujeme Eucharistického Krista so všetkou radosťou a odovzdanosťou. Tu slávime základ našej viery a nášho kresťanského povolania! Potrebujeme tieto hodiny a dni, kedy sa uisťujeme vo viere, že niekto je vždy s nami a kráča s nami. Boh je medzi nami živý a prítomný! On je chlebom i najvýchovnejším pokrmom a nápojom nášho života. Nech nás na ceste k nemu sprevádza naša nebeská Matka - eucharistická žena - Panna Mária, lebo ona zažila to, ako si Boh z nej samej vzal ľudské telo a ako sa tiež sprítomnil v chlebe a víne pre všetkých, ktorí ho milujú.

Boh a chlieb patria k sebe. Majú spoločné to, že dávajú silu a napomáhajú životu. Keď sa však v kúsku chleba sprítomní Boh, takýto živý chlieb potom dáva človeku Božiu silu večnosti. AMEN.

Mons. Bernard Bober

krátené, zdroj: www.ke-arcidieceza.sk

Cirkevná základná škola Jána Krstiteľa

Ako vychovávať k hodnotám 1. časť - Citlivé obdobia v živote detí

„Vychovávať znamená pomáhať druhému rásť v cnosti.“ Aristoteles

Vychovávať dobré deti v dnešnej dobe vôbec nie je jednoduché. Vychovávať človeka znamená naučiť ho dobre zaobchádzať so svojou slobodou a byť zodpovedným za svoje činy. Rodičia i učitelia stoja pred neľahkou úlohou. Našťastie táto doba okrem nekontrolovateľného užívania mediálnych prostriedkov, liberalizácii či kríze hodnôt ponúka aj cenné poznatky výskumných pedagogických centier, ktorými sa múdri rodičia a učitelia môžu inšpirovať a efektívne ich využiť. Jedným z týchto neoceniteľných poznatkov je aj zistenie citlivých období vo vývine dieťaťa.

Každý človek počas svojho života prechádza tzv. citlivými obdobiami, počas ktorých má sklon intuitívne vykonávať určitú činnosť. Citlivé obdobie v živote človeka je etapa, kedy je človek obzvlášť citlivý na podnety pre rozvoj niektorých funkcií. Napríklad v oblasti fyzickej zdatnosti nastáva citlivé obdobie na udržanie rovnováhy medzi tretím až piatym rokom života dieťaťa. To znamená, že práve toto je čas, kedy je dieťa schopné naučiť sa korčuľovať alebo bicyklovať bez akýchkoľvek ťažkostí. V oblasti vzdelávania je citlivé obdobie pre rozvoj reči medzi prvým a štvrtým rokom dieťaťa. Práve toto je vek, kedy by sme mali dieťa začať učiť anglický či iný jazyk. Pôjde mu to prirodzene a ľahko. Počas prvých rokov života dieťaťa prebiehajú aj citlivé obdobia na získavanie a vybudovanie základných cností. Citlivé obdobie pre úprimnosť nastáva v intenzívnej forme medzi tretím a šiestym rokom. Tak ako v ostatných oblastiach, aj tu zohráva rodičovský príklad kľúčovú úlohu a deti sa môžu v tomto veku naučiť milovať

pravdu alebo byť excelentnými klamármi.

Citlivé obdobia sa počas vývoja dieťaťa vyskytujú iba raz v živote a vytrácajú sa vstupom do dospelosti, čo znamená okolo dvadsiateho roku života. Samozrejme, že sa dieťa môže učiť aj mimo svojho prirodzeného citlivého obdobia, keď má vôľu a chce to robiť. Stojí ho to však oveľa viac námahy a prinesie to horší výsledok, ako keby to robil počas tejto doby.

Až okolo 80% citlivých období sa odohráva pred dovŕšením 12. roku života dieťaťa. Toto je „zlatý vek“ učenia sa. Toto je čas, kedy by sa rodičia (aj učitelia) mali čo najviac deťom venovať a formovať ich. Keď sa rodičia v tomto období dostatočne venujú svojmu dieťaťu, môžu sa vyhnúť väčšine ťažkostí objavujúcich sa v kritickom veku dospievania. Často však práve v tomto štádiu rodičia sústredia svoju pozornosť na svoju profesionálnu kariéru a na rozvoj, formáciu a výchovu svojich detí nemajú čas. Výchova nie je len umením, ale zároveň aj vedou. To znamená, že ju treba spoznať, študovať a venovať jej hodiny svojho úsilia. V dnešnej dobe nám len intuitívna výchova nestačí. Pokiaľ chceme vychovávať naozaj dobré, charakterné a cnostné deti, pomôže nám poznať aj citlivé obdobia vo vývine pre jednotlivé cnosti. Niektoré z nich si predstavíme už v nasledujúcom čísle časopisu. Poznanie citlivých období pomáha rodičom aj učiteľom lepšie a účinnejšie vychovávať deti.

PhDr. Janka Grenčíková
spracované podľa F. Corominas:
Výchova dnes (2013)

Klub kresťanských seniorov Partizánske

Vážení priatelia! V čase, keď budete mať v rukách toto číslo Pútnika, vstúpime do jedného z najkrajších mesiacov v roku, do mesiaca máj. Máj je v prvom rade mesiac Panny Márie, ale aj mesiac lásky, rozkvitnutých stromov, mesiac, kedy si pripomínáme deň našich mám a možno má aj niekoľko ďalších prívlastkov. Prajem celému farskému spoločenstvu v mene svojom i v mene členov nášho klubu ozaj príjemné prežitie tohto mesiaca. Aj keď už vstupujeme do mája, dovoľte mi zopár vetami pripomenúť si nedávne obdobie očami predstaviteľa Klubu kresťanských seniorov v našom meste.

Štvrtú pôstnu nedeľu 6.3. sa členovia nášho klubu predmodlievali jednotlivé

zastavenia krížovej cesty v našom kostolíku. Na Kvetnú nedeľu 20.3., v čase, keď Pán Ježiš vchádzal do Jeruzalema a vítali ho ratolesťami a palmami, sa značný počet veriacich zúčastnil modlitby krížovej cesty na našej krížovej ceste Povýšenia sv. Kríža, kde sa opäť predmodlievali kresťanskí seniori z nášho klubu. Obe tieto nedeľné popoludnia boli podľa vyjadrenia zúčastnených veriacich pekným duchovným zážitkom.

Vo štvrtok 7.4. na pravidelnom stretnutí našich členov sa uskutočnila avizovaná prednáška pána Tomáša Bečára, ktorý prednáša na Trnavskej univerzite

problematiku života seniorov. Po prednáške

sa rozprúdila na túto tému živá diskusia. Po prednáške a diskusii ukázal pán Tomáš, že neovláda len problematiku seniorov, ale výborne ovláda aj hru na harmonike. Trochu hudby a spevu pekne zapadlo do atmosféry stretnutia a ku gratuláciám členom klubu, ktorí oslávili svoje životné jubileá.

Na záver môjho príspevku chcem pozvať na spoločenské posedenie, ktoré už bolo aj v Pútniku spomínané. Miestom posedenia bude rekreačná oblasť Lubianka v sobotu 7.5.2016. Vrcholom bude sv. omša o 11.00 hod. v miestnom kostolíku, ktorú bude celebrowať vdp. M. Hlaváčik, pán farár z Hornej Vsi. Pozvaní sú členovia, sympatizanti či rodinní príslušníci. Autobus bude pristavený o 9.00 hod. pri kine, následne zoberie účastníkov pri kostolíku a pri hostinci Cigánka. Tí, ktorým nevyhovuje autobus, môžu ísť aj autom.

Účastníkov zájazdu do Krakova 14.5.2016 prosím, aby prišli v pondelok 9.5.2016 o 16.30 hod. do farskej budovy, kde si povieme potrebné informácie o zájazde.

Stanislav Husár
predseda Klubu kresťanských seniorov

Sviatok Nášho Pána Ježiša Krista, najvyššieho a večného kňaza

Je zaujímavé, ako sa neustále obohacuje liturgický kalendár Cirkvi. Je zaujímavé, ako vhodne pápeži viac a viac odhaľujú tajomstvo života Krista pre prítomnosť a budúcnosť. Všetky slávnosti a sviatky Krista vychádzajú z veľkonočného mystéria. Osobitným spôsobom Cirkv od raného stredoveku slávi sviatok Najsvätejšieho Kristovho Tela a Krvi. Slávi sa vo štvrtok po nedeli Najsvätejšej Trojice.

Ďalším sviatkom Ježiša Krista, ktorý je v liturgickom kalendári, je Slávnosť Najsvätejšieho Srdca Ježišovho, ktorý sa slávi v piatok o týždeň po slávnosti Najsvätejšieho Kristovho Tela a Krvi. Emeritný pápež Benedikt XVI. zdôrazňuje, že týmto sviatkom „osobitným spôsobom zvelebujeme Božiu lásku k ľudstvu, jeho vôľu spasť celý svet, jeho nekonečné milosrdenstvo.“

Úcta k Ježišovmu Srdcu vznikla ako reakcia proti abstraktnému, prehnanému, studenému chápaniu Boha, ktoré sa šírilo medzi európskymi vzdelancami v 17. storočí. Náznaky tejto úcty však nachádzame už u stredovekých mystikov. Osobitná úcta k Ježišovmu Srdcu začala v 12. storočí. Sv. Anzelm (+1180) aj sv. Bernard (+1154) často hovoria o Spasiteľovom Srdci. Blahoslavený Jozef Hermann okolo roku

1200 napísal hymnus Summi Regis Coraveto (Zdrav' buď, Srdce Kráľa najvyššieho). V 13. storočí táto úcta slávila svoj vrchol. Bola to sv. Luitgarda (+1246) a sv. Mechtilda Magdeburská, ktorá mala roku 1250 prvé videnie modlitieb k Najsvätejšiemu Srdcu. V pravom zmysle slova sa však táto úcta začína až zjaveniami sv. Margite Márii Alacoque (1648-1690), rehoľníčke v Paray-le-Monial. V júni roku 1675 sa

jej zjavil Ježiš, ukázal jej svoje srdce so slovami: „Pozri sa na to srdce, ktoré ľudí tak milovalo, ktoré nevynechalo nič, vyčerpalo sa a zničilo, aby tým dosvedčilo svoju lásku. Miesto uznania však dostávam iba nevďačnosť, neúctivosť, svätokrádež, chlad, pohrdanie. Tak sa správajú ku mne v tejto sviatosti

lásky. Viac má trápi najmä to, že sa tak správajú i osoby, ktoré sa mi zasvätili. Preto ťa žiadam, aby sa zasvätil prvý piatok po oktáve Najsvätejšej sviatosti a stal sa zvláštnym sviatkom na počesť môjho srdca, aby sa zmierujúcim sv. prijímaním podala náhrada za všetky urážky, ktorých sa mu dostalo v Oltárnej sviatosti.“ Samotný sviatok zaviedol pápež Pius IX. v roku 1856. Pius XII. pri príležitosti stého výročia zavedenia sviatku Najsvätejšieho Srdca Ježišovho vydal encykliku s názvom *Haurietis aquas* (Čerpajte vodu), v ktorej

vysvetľuje teológiu úcty k Božskému Srdcu. Ján Pavol II. vyhlásil 25. 3. 1995, na sviatok Zvestovania Pána, sviatok Najsvätejšieho Srdca ako Deň modlitieb za posvätenie kňazov.

Napriek tomu, že tieto sviatky plne zjavujú Krista ako Lásku, Boží ľud neustále zdôrazňoval, že ešte k plnému osláveniu z našej strany chýba osobitný sviatok zdôrazňujúci Krista ako najvyššieho a večného kňaza. „Kongregácia pre Boží kult a disciplínu sviatostí v júli 2012 v liste adresovanom konferenciám biskupov oznámila rozhodnutie pápeža Benedikta XVI. povoliť konferenciám biskupov, ktoré o to požiadajú, zapísať do ich partikulárnych kalendárov sviatok *Nášho Pána Ježiša Krista, najvyššieho a večného kňaza* na štvrtok po slávnosti Zoslania Ducha Svätého. Aj na Slovensku sa bude odteraz každý rok vo štvrtok po Zoslaní Ducha Svätého sláviť sviatok Nášho Pána Ježiša Krista, najvyššieho a večného kňaza,“ uvádza Liturgická komisia Konferencie biskupov Slovenska. Aktuálnu možnosť zaviesť sviatok Krista Veľkňaza je podľa nej potrebné chápať v línii Svetového dňa modlitieb za posväcovanie kňazov, ktorý zaviedol svätý Ján Pavol II., a tiež v duchu nedávneho Roku kňazov, sláveného na podnet emeritného pápeža Benedikta XVI. Ide o dôležitú iniciatívu podporujúcu svätosť života duchovenstva a povolania na sviatostné kňazstvo. Tento sviatok sa už niekoľko rokov slávi v niektorých reholiach a krajinách, a to s bohatým duchovným ovocím, pričom vyzýva celú Cirkev, aby

rozjímal o svätosti a kráse Kristovho kňazstva, oduševňuje všetkých veriacich v ich úsilí o svätosť, podnecuje k intenzívnej modlitbe za posvätenie duchovenstva a pobáda tých, ktorí sú povolani skrze sviatosť posvätného stavu k služobnému kňazstvu, aby sa neochvejne a verne usilovali o osobné posväcovanie, v úplnom odovzdaní sa Bohu a Cirkvi. Formulár svätej omše o našom Pánovi Ježišovi Kristovi, najvyššom a večnom kňazovi sa doteraz nachádzal v Rímskom misáli medzi votívnymi omšami a jeho pôvod siaha k encyklike pápeža Pia XI. o katolíckom kňazstve *Ad Catholici Sacerdotii* (20. decembra 1935), ktorá viedla k významnému posilneniu spirituality a posväcovaniu katolíckeho duchovenstva, a ktorej mnohoraké ovocie sa pretavilo do dekrétu Druhého vatikánskeho koncilu *Presbyterorum ordinis*. Môžeme len s veľkou radosťou privítať tento osobitný sviatok a obrátiť sa k Bohu vo vrúcnej modlitbe: Bože, ty si na svoju slávu a na spásu ľudského pokolenia ustanovil svojho jednorodeného Syna za najvyššieho a večného kňaza. Daj, aby tí, ktorých si vyvolil za vysluhovateľov a správcov tvojich tajomstiev, boli v sile Ducha Svätého verní vo vykonávaní prijatej služby. Skrze nášho Pána Ježiša Krista, tvojho Syna, ktorý je Boh a s tebou žije a kraľuje v jednote s Duchom Svätým po všetky veky vekov.

Daniel Dian

zdroj: www.rodinaneposkvrnenej.sk

Sviatosť birmovania

Nezadržateľne sa blíži deň, kedy naši birmovanci 8. mája 2016 na sv. omši o 10.30 hod. prijmú z rúk banskobystrického biskupa Mons. Mariána Chovanca v našej farnosti sviatosť birmovania.

Pripomeňme si aj my, skôr narodení, aké veľké milosti sme dostali pri tejto sviatosti.

V posledných dňoch, hovorí Boh, vylejem zo svojho Ducha na každé telo: vaši synovia a vaše dcéry budú prorokovať, vaši mladíci budú mať videnia a vaši starci budú snívať sny. (Sk 2,17) Toto káže Peter ráno na Turíce, ktorými sa už začína epocha posledných dní, keď Duch Svätý novým spôsobom zostupuje na tých, čo veria, že Ježiš je Božím Synom a plnia Jeho učenie. Zoslanie Ducha Svätého na deň Turíc nebolo jednorazovou udalosťou v živote Cirkvi. Tešiteľ stále posväcuje mnohými vnuknutiami každú dušu. Sú to všetky vyrušenia, podnety, vnútorné napomenutia a výčitky, záblesky svetla a osvietenia, ktoré Boh v nás vykonáva. Posilňuje naše srdcia svojím požehnaním, starostlivosťou a otcovskou láskou, aby nás prebudil,, pritiahol k svätým čnostiam, k dobrým predsavzatiam, slovom k všetkému tomu, čo nás privedie do večného života. Všetci v Krista veriaci majú milú povinnosť ohlasovať, že Kristus vstal z mŕtvych pre našu spásu.

Ak chceme žiť v hlbokom spoločenstve s Duchom Svätým, najúčinnšie je obrátiť sa na našu

najsvätejšiu Matku Máriu, ktorá najlepšie zo všetkých stvorení dokázala odpovedať na podnety Ducha Svätého.

Rovnako dôležitý je život modlitby. Kresťanský život vyžaduje nepretržitý dialóg s trojjediným Bohom a k tomuto dôvernému vzťahu nás vedie práve Boží Duch... Zvykneme si pravidelne sa utiekať k Duchu Svätému, ktorý nás privedie k svätosti; dôverovať mu, prosiť ho o pomoc, cítiť jeho blízkosť. Takto sa bude zväčšovať aj naše úbohé srdce, budeme stále viac túžiť milovať Boha a kvôli nemu aj všetkých ľudí. „Nik nemôže povedať: Ježiš je Pán, iba ak v Duchu Svätom.“ (1 Kor 12,3) Cirkev nás povzbudzuje, aby sme vyzývali Ducha Svätého ako vnútorného Učiteľa kresťanskej modlitby.“

Tešiteľ pôsobí v našej duši neprestajne; bez podnetu Ducha Svätého nedokážeme vypovedať ani jedinú modlitbu. Je prítomný počas našej modlitby a podnecuje nás v nej, rovnako aj pri čítaní evanjelia; pri rozmyšľaní o nejakej pravde viery, o ktorej sme už neraz uvažovali, keď odhaľujeme nové svetlo v rade, ktorú sme dostali. Duch Svätý nás jemne povzbudzuje vyznávať svoje hriechy vo sviatosti pokánia, spontánne pozdvihnúť srdce k Bohu, vykonať dobrý skutok. Keď si uvedomíme, že naše posväcovanie a apoštolská účinnosť závisia od našej odpovede na podnety Ducha Svätého, pocítíme potrebu častej úpenlivej prosby: Očisť, čo je skalené; zavraž, čo je znavené; uzdrav, čo je

zranené; ohni, čo je strpnuté; naprav, čo je zblúdené. Dobre totiž vieme, že v našom vnútri je veľa nedostatkov, rán, chorých a vyschnutých miest. Duch Svätý je ten, ktorý nás vedie, aby sme prilipli ku Kristovmu učeniu a do hĺbky ho pochopili; to On nám dáva svetlo, aby sme si uvedomovali svoje osobné povolanie a silu na uskutočnenie všetkého, čo Boh od nás očakáva.

Dary Ducha Svätého

Morálny život kresťanov posilňujú dary Ducha Svätého. Sú darmi Boha duši, aby mohla dokonalejšie a bez námahy konať dobré skutky, v ktorých sa odráža jej láska k Bohu - jej svätosť: pripomínanie si Božej prítomnosti, láska k blížnemu, obetovanie práce, malé umŕtvovania v priebehu celého dňa. Dary Ducha Svätého sú stále dispozície, ktoré robia človeka ochotným riadiť sa vnuknutiami Ducha Svätého... Duch Svätý nás cez ne povzbudzuje k túžbe po dosiahnutí evanjeliových blahoslavenstiev, ktoré sú - ako puky rozvíjajúcich sa jarných kvetov - závdavkom nebeskej krásy. Dávajú duši jemnocit pre Boha, vnímavosť pre jeho hlas, pre jeho ruku, pre jeho vôľu. Božie podnety prijíma naša duša nie ako cudzie, ale ako dôverné, ochotne a s radosťou.

Je sedem darov Ducha Svätého:

1. dar múdrosti
2. dar rozumu
3. dar rady
4. dar sily
5. dar poznania
6. dar nábožnosti
7. dar bázne pred Pánom

TÝKA SA NÁS

A keďže všetci veriaci pokrstení v Kristovi tvoria jeho tajomné telo, majú skrze Ducha aj účasť na Kristových daroch. Hoci sme už pri krste dostali dary Ducha Svätého, božské a mravné čnosti, Duch Svätý nám pri birmovaní tieto dary osobitne zdokonalil a rozhojnil.

zdroj: internet

Svätý Otec z ostrova Lesbos prináša odkaz všetkým kresťanom

Pápež František sa poďakoval všetkým tým, čo ho v modlitbe sprevádzali počas jeho cesty na ostrov Lesbos. Utečencom a gréckemu ľudu priniesol „solidaritu Cirkvi“. Prítomnosť ekumenického patriarchu Bartolomeja a arcibiskupa Atén a celého Grécka Hieronyma, ktorí ho počas návštevy sprevádzali, považuje za znak „jednoty v láske všetkých Pánových učeníkov“:

„Navštívili sme jeden z utečeneckých táborov: [utečenci] pochádzali z Iraku, Afganistanu, Sýrie, Afriky, z toľkých krajín... Pozdravili sme asi 300 z týchto utečencov, jedného po druhom... Mnohí z nich boli deti; niektorí z nich - z týchto detí - videli umierať svojich rodičov a priateľov, niektorí sa utopili v mori. Videl som toľko bolesti!“

Svätý Otec sa tiež podelil s veriacimi o príbeh, ktorý sa ho hlboko dotkol:

„Chcel by som povedať jeden osobitný prípad mladého muža, nemá ani 40 rokov. Stretol som ho včera s jeho dvoma deťmi. Je moslim a rozprával mi, že si vzal za ženu kresťanské dievča, mali sa radi a vzájomne sa rešpektovali. No, žiaľ, túto ženu podrezali teroristi, lebo sa nechcela zriecť Krista a opustiť svoju vieru. Je to mučeníčka! A ten muž veľmi plakal...“

Svätý Otec ako gesto solidarity s trpiacimi, ktorých postihla utečenecká kríza, priniesol so sebou z ostrova Lesbos 12 utečencov. Ide o tri moslimské rodiny pochádzajúce zo Sýrie.

Prinášame modlitbu pápeža Františka, ktorú vyslovil na návšteve posádky pobrežnej stráže na ostrove Lesbos. Svoju modlitbu vyslovil aj arcibiskup Atén a celého Grécka Hieronym II. a ekumenický patriarcha Bartolomej I. Nasleduje modlitba Svätého Otca:

· Bože milosrdenstva, modlíme sa za všetkých mužov, ženy a deti, ktorí zomreli po tom, ako opustili svoje krajiny pri hľadaní lepšieho života. Hoci mnohé z ich hrobov nemajú meno, u teba je každý jeden z nich známy, milovaný a obľúbený. Kiež na nich nikdy nezabudneme a dokážeme si uctiť ich obeť skôr skutkami ako slovami.

· Zverujeme ti všetkých tých, ktorí absolvovali túto cestu, znášajúc strach, neistotu a poníženie,

aby dosiahli miesto bezpečia a nádeje. Ako si neopustil svojho Syna, keď ho Mária s Jozefom viedli na bezpečné miesto, tak aj teraz buď nablízku týmto synom a dcéram prostredníctvom našej vládnosti a ochrany. Daj, aby sme tým, že sa ich ujímame, mohli podporiť svet, v ktorom nebude nikto donútený opustiť svoj domov a kde všetci budú môcť žiť v slobode, dôstojnosti a mieri.

· Bože milosrdenstva a Otec všetkých, prebuď nás zo spánku ľahostajnosti, otvor naše oči pred ich utrpením a oslobod' nás od

necitlivosti, výsledku svetského blahobytu a uzavretosti do seba samých. Inšpiruj nás všetkých, národy, komunity i každého jednotlivca, aby sme spoznali, že všetci tí, čo prichádzajú k našim brehom sú našimi bratmi a sestrami.

· Pomôž nám podeliť sa s nimi s tým, čo sme dostali ako požehnanie z tvojich rúk a uznať, že spoločne, ako jedna ľudská rodina, sme všetci migranti, cestujúci v nádeji za tebou, ktorý si naším skutočným domovom, tam, kde každá slza bude zotretá, kde budeme v pokoji, v bezpečí tvojho objatia.

prevzaté, krátené
zdroj internet

Pápež František pri odpovedi novinárom počas letu z Lesbosu do Ríma

Odporúčame - Kresťanské filmy

90 minút v nebi / 90 minutes in Heaven, 2015

Dráma, USA, podľa skutočnosti
121 minút

Reverend Don Piper zomrel 19. januára 1989, keď ťahač návesov rozdrvil jeho auto a aj jednu nohu i ruku. Bol prehlásený 90 minút za mŕtveho prvými záchranármi, ktorí prišli na miesto nehody. Donovo telo potom ležalo 90 minút prikryté plachtou. Jeho duša za tú dobu prežila lásku, radosť a užila si života ako nikdy predtým. Don bol pri bráne neba, kde sa stretol s už dávno mŕtvymi kamarátmi alebo príbuznými. Pokiaľ ho modlitby pastora, ktorý bol na mieste nehody, priviedli späť k životu, stal sa živým zázrakom. Napriek tomu si však Don priať, aby sa tento zázrak nikdy nestal. Nebeská blaženosť bola nahradená neznesiteľnou bolesťou a emocionálnym zmätkom. V nemocniciach strávil mesiace v ukrutných bolestiach, pričom absolvoval množstvo operácií. S podporou a modlitbami jeho milujúcej manželky Evy, jeho troch detí a priateľov sa Don upol na svoju vieru v Boha a bojuje o znovuzískanie svojho minulého života. Pravdivý príbeh rodiny Dona Pipera o vytrvalosti a prekonaniach úskalia života a smrti, vyšla aj v knižnej forme.

Cena slobody / The Good Lie, 2014

Dráma USA, Keňa, India podľa skutočnosti
110 minút

Film inšpirovaný skutočnými udalosťami brutálnej občianskej vojny v Sudáne, ktorá začala v r. 1983. Po vražednom vojenskom útoku islamských fundamentalistov zo severu krajiny na jednu dedinu v Južnom Sudáne si zachránilo život len šesť detí. Najstarší z nich, Theo, musí na seba prevziať bremeno vodcu a zaviesť deti, vrátane svojej sestry Abital, do bezpečia. Prekonali stovky kilometrov naprieč Afrikou, prešli cez tri nehostinné krajiny bez vody a jedla, aby sa dostali do utečeneckého tábora v Keni - do Kakumy. Čas však plynul a nádej na lepší život pomaly bledla. Až po trinástich rokoch dostali novú možnosť opustiť tábor a usídlieť sa v Amerike. V Kansase sa stretnú s Carrie Davisovou (Reese Witherspoon), ktorá im pomôže nielen začať život v nových podmienkach, ale otvorí im i svoj domov. Takto boli zachránene tisíce sudánskych detí mučeníckych rodičov.

Tieto zachránené deti (stratení chlapci) dnes už nového štátu, Južného Sudánu, ktorý je väčšinou kresťanskou krajinou, sú príkladom utrpenia a prenasledovania našich bratov a sestier vo viere v Afrike! (ale aj inde vo svete... ☹ - poznámka redaktora)

Peter A.

ZAÚJALO NÁS

Pútnik Božieho milosrdenstva

XIV. ročník

číslo 5/2016

12. rozhlasová púť Rádía Lumen

do Sanktuária Božieho Milosrdenstva v Krakove

**SOBOTA
7. máj 2016**

Motto púte:
*Obeta a modlitba – korene stromu
prijatia Božieho milosrdenstva*

Hlavný celebrant a kazateľ

Bratislavský arcibiskup a metropolita Mons. Stanislav Zvolenský

PROGRAM

vo vysielaní Rádía Lumen

- 03:00 – pobožnosť krížovej cesty
- 04:00 – Modlitba posvätného ruženca + mariánske piesne
- 06:00 – Ranné spojenie – kontakt s pútnikmi

PROGRAM

v areáli Sanktuária Božieho Milosrdenstva v Krakove

- 09:00 – Otvorenie púte, privítanie pútnikov + príhovory hostí
- 09:45 – Modlitba posvätného ruženca
- 10:30 – SVÄTÁ OMŠA spojená s eucharistickou adoráciou –
Spevácke zbory SCHOLA CANTORUM Kňazského
seminára biskupa Jána Vojačáka Spišské Podhradie
a Slovenský spevácky zbor ADOREMUS
- 12:30 – Obedná prestávka
- 13:00 – Hudobné vystúpenie tvorivej skupiny
POETICA MUSICA
- 14:00 – Predstavenie Rodiny Nepoškvrnenej
- 14:15 – Prednáška rehoľných sestier z Kongregácie
sestier Matky Božieho Milosrdenstva
- 14:35 – Stretnutie spoločenstva rádia
s poslucháčmi
- 14:50 – Príprava na Hodinu Milosrdenstva
- 15:00 – Hodina Božieho Milosrdenstva
- 15:30 – Poďakovanie, požehnanie
devocionálii

 rádio
lumen

Vydáva: Rímskokatolícky farský úrad v Partizánskom. Adresa: Rímskokatolícky farský úrad, Nám. SNP 949/20, 958 01 Partizánske, tel.: 038/749 2033, Internet: <http://partizanske.fara.sk>, e-mail: pe.mesto@fara.sk
Šéfredaktor: Klaudia Zábojníková. Redaktori: P. Andacký, M. Turek, B. Laurinec, R. Račáková, M. Lištiak.
Grafické spracovanie: R. Dobrotka. Jazyková úprava: J. Znášiková. Cirkevný cenzor: Mons. Vladimír Farkaš.
Redakčná rada ďakuje všetkým, ktorí sa na vydaní časopisu podieľali. Príspevky do časopisu môžete dať do schránky, priniesť osobne na farský úrad vždy do 14. dňa v mesiaci alebo poslať na e-mail: pe.mesto@fara.sk.
Redakcia si vyhradzuje právo výberu článkov. Nevyžiadané príspevky nevraciamy.
Tlač: ExpresPrint s.r.o., Partizánske. Tlač registrovaná Okresným úradom v Partizánskom č. 2002/00153.
Cirkevné schválenie: Biskupský úrad v Banskej Bystrici č. 50/99.